

Verslag van de focusdegustatie van donderdag 22 oktober 2026

Is de hype rond **Emmanuel Reynaud** wel terecht? Behoort hij tot de mystieke of mythische wijnbouwers van deze wereld? Of is alles een handig uitgekende commerciële pose?

Er wordt veel geschreven over de figuur van Emmanuel Reynaud. De wijnpers wordt zot wanneer Chateau Rayas ergens opduikt op een degustatietafel. De prijzen van deze wijnen zijn astronomisch hoog en worden in dit kader bepaald alsof de wijnen unieke kunstproducten zijn die bij wijze van spreken enkel nog te verkrijgen zijn via grote veilinghuizen. De prijzen die wine-searcher afficheerd zijn daar een sprekend voorbeeld van. Deze hype werd netjes onderhouden door de figuur van Emmanuel Reynaud zelf. Je moet eens proberen ter plaatse een fles wijn te kopen. Of het nu Rayas, Fonsalette of Chateau des Tours is, de lokale cinema om als consument een fles te 'mogen' kopen is ongezien. Het misprijzen voor de wijnminnende consument staat in schril contrast met de rénomée van de wijnen van Emmanuel Reynaud. Maar niets is vanzelf gekomen. De markt van vraag en aanbod lijkt hier zijn meest excessieve expressie te krijgen. De voorganger van Emmanuel, zijn nonkel Jacques Reynaud was zowaar nog erger. En toch kon Emmanuel Reynaud zeer onderhoudend zijn en laat hij soms iets van zijn fragile wijnziel zien. Net als zijn wijnen, neemt hij een aparte plaats in de Rhônevallei. Hij is en blijft een buitenbeentje en een pure 'einzelinganger' in alle appellaties waar hij actief was. Verdient Emmanuel Reynaud deze reputatie? Zijn deze wijnen dan toch zo uitzonderlijk? Zijn deze wijnen hun prijzen wel degelijk waard? We hebben hiervoor alle registers opengetrokken met een uitzonderlijk gamma aan wijnen van Château Rayas, Château Fonsalette, Pignan en Château des Tours . Uiteraard ligt het degustatief gewicht op de wijnen van Château Rayas waarvan we maar liefst 8 millésimes hebben gedegusteerd. We concentreren ons

enkel op de rode wijnen van Reynaud, want die verdienen de meeste aandacht. Deze degustatie kan maar weinig ooit in deze wereld kunnen worden overgedaan, aan een degustatieprijs die onwerkelijk is. De complete ontlasting werd begeleid worden door Tamis Homekitchen met het volgend gerechtje: Cacciatore: Italiaanse stoofpotje met konijn en herfstgroenten met daarbij wat fregola.

Wie is Emmanuel Reynaud

Emmanuel Reynaud was de eigenaar en wijnmaker van Château Rayas, een van de meest mythische domeinen van de Rhônevallei in Châteauneuf-du-Pape. Hij nam in 1997 de leiding over na het overlijden van zijn oom Jacques Reynaud, die het domein wereldberoemd had gemaakt. Onder Emmanuel Reynaud groeide de reputatie van Rayas verder uit tot cultstatus. Hij stond bekend om:

1. een zeer traditionele aanpak;
2. late oogsten;
3. een voorkeur voor elegantie en finesse boven kracht;
4. uiterst beperkte productie en distributie.

Naast Château Rayas beheerde hij ook de familiedomeinen Château de Fonsalette en Château des Tours. Vooral de rode Rayas, vrijwel volledig gemaakt van grenache op zanderige bodems, wordt door verzamelaars wereldwijd beschouwd als een van de grootste expressies van Châteauneuf-du-Pape. Emmanuel Reynaud overleed op 25 november 2025 na een langdurige ziekte, op 61-jarige leeftijd. Hij liet een enorme invloed achter op de wijnwereld en wordt gezien als de man die de legende van Rayas heeft behouden én verder uitgebouwd. Vandaag wordt het imperium verder gerund door zijn twee zonen: Benoit Reynaud voor Château des Tours (& Domaine des Tours) en Louis-Damien Reynaud voor Château Rayas (& Fonsalette & Pignan)

Waar liggen zijn domeinen

De wijngaarden van Emmanuel Reynaud liggen in de zuidelijke Rhônevallei in Frankrijk, vooral rond de appellatie Châteauneuf-du-Pape in het departement Vaucluse.

- Château Rayas ligt bij Châteauneuf-du-Pape/Courthézon. De wijngaarden bevinden zich midden in bossen op arme zandgronden, wat zeer uitzonderlijk is voor Châteauneuf-du-Pape.
- Pignan is geen afzonderlijk domein, maar een perceel in de appellatie Châteauneuf-du-Pape, vlak bij Château Rayas. Voor wijnliefhebbers wordt Pignan vaak beschouwd als de "verborgen tweede wijn" van Rayas, al wordt hij officieel als een afzonderlijke Châteauneuf-du-Pape gebotteld. Een parcellaire wijn op pure zandgrond.
- Château de Fonsalette ligt in Lagarde-Paréol, ten noorden van Orange. Dit domein produceert Côtes-du-Rhône-wijnen.
- Château des Tours en Domaine des Tours liggen in Sarrians, en produceert Rhône-wijnen en de cru Vacqueyras

Château des Tours	Domaine des Tours
Appellatie-wijnen (Vacqueyras, Côtes-du-Rhône)	IGP/Vin de Pays-wijnen
Prestige-assortiment	Meer informele reeks
Meestal duurder en schaarser	Relatief toegankelijker
Sterke terroir-expressie van Vacqueyras	Meer vrijheid in assemblage en druivenkeuze

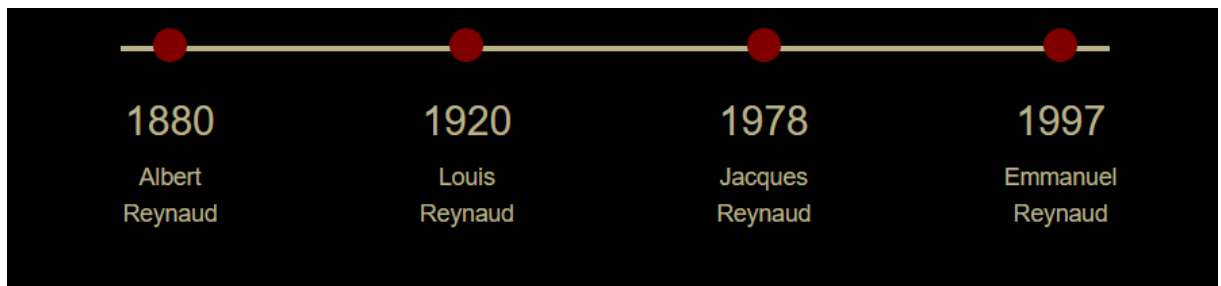
Château Rayas

Château des Tours

Château Fonsalette

**Vanaf millésime 2026
Benoit Reynaud & Louis-Damien Reynaud**

De degustatie

Er waren 22 proevers aanwezig. We hebben met twee gescheiden tafels gewerkt: een tafel (1) Rhône-wijnen van Reynaud een tafel (2) Châteauneuf-du-Pape-wijnen van Reynaud. Na een korte toelichting rond de figuur van Emanuel Reynaud en de typiciteit van zijn wijnen, werden de proevers losgelaten op de selectie van 14 topwijnen. Op verzoek van Louis-Damien Reynaud (zoon van) moesten de wijnen lang op voorhand worden geopend. Voor de Châteauneuf-du-Papes-wijnen werden die 10 uur op voorhand geopend, terwijl voor de Rhône-wijnen dit 2 uur op voorhand werd gedaan.

TAFEL 1

1. [Domaine des Tours, Vin de Pays de Vaucluse, 2022](#)
(wine-seacher : € 71)
2. [Domaine des Tours, Vin de Pays de Vaucluse, 2020](#)
(wine-seacher : €37)
3. [Château des Tours, Côte du Rhône, 2011](#)
(wine-seacher : €148)
4. [Château des Tours, Vacqueyras, 2001](#)
(wine-seacher : €165)
5. [Château Fonsalette , Côtes du Rhône, 2014](#)
(wine-seacher : €245)

TAFEL 2

6. [Pignan, Châteauneuf-du-Pape, 2012](#)

- (wine-searcher : € 453)
7. [Château Rayas, Châteauneuf-du-Pape, 2009](#)
(wine-searcher : € 1276)
 8. [Château Rayas, Châteauneuf-du-Pape, 2008](#)
(wine-searcher : € 1065)
 9. [Château Rayas, Châteauneuf-du-Pape, 2006](#)
(wine-searcher : € 1234)
 10. [Château Rayas, Châteauneuf-du-Pape, 2005](#)
(wine-searcher : € 1400)
 11. [Château Rayas, Châteauneuf-du-Pape, 2004](#)
(wine-searcher : € 1250)
 12. [Château Rayas, Châteauneuf-du-Pape, 2003](#)
(wine-searcher : € 1163)
 13. [Château Rayas, Châteauneuf-du-Pape, 2001](#)
(wine-searcher : € 1176)
 14. [Château Rayas, Châteauneuf-du-Pape, 1998](#)
(wine-searcher : € 1147)

Het werd een bijzondere en uitzonderlijke degustatie waarvan de line-up van de wijnen tot de verbeelding sprak. Alle wijnen -zonder uitzondering- waren van uitzonderlijke kwaliteit. Er waren

wel kwalitatieve verschillen in de wijnjaren, waaruit duidelijk werd dat ook Emmanuel Reynaud zeer respectvol omgaat met de typiciteit van het millésime.

De volgende conclusies werden gemaakt:

1. Het is ontegensprekelijk dat de wijnen van Emmanuel Reynaud allemaal eenzelfde stijl en een gelijkaardige olfactologische expressie hebben. Ze blinken allemaal uit door een zeer gepolijste, fijne en elegante structuur. Ook visueel zijn de wijnen van Reynaud zeer gelijklopend doorzichtig en absoluut niet diepgekleurd. Voor iemand die telkens zo laat plukt en dus zeer rijpe druiven oogst is dit een bijzondere vaststelling. Hij moet dit duidelijk perfect weten te compenseren tijdens de vinificatie.
2. Ik heb bij geen enkele proever een dissonantie gehoord. Alle wijnen waren lekker en interessant. Iedereen had wel zijn voorkeur, maar eenduidig was het niet. Zelfs de tafel met de rhônewijnen werd hoog ingeschat en geëvalueerd. Toch werden Château Rayas 2001, 2006, 2008 en 2003 (de twee laatste zeker vanwege de minder evidente klimatologische omstandigheden) als super topwijnen beoordeel (waarbij de 100/100 scores hieraan niet vreemd waren). De Rayas 2005 daarentegen werd als minste omschreven (wat in deze context relatief is), samen met de Vacqueyras 2001. Omdat alle wijnen uitmuntend waren, was het compleet zinloos een lijstje of een rangschikking te vragen bij de proevers. Dit zou uiteindelijk afbreuk hebben gedaan de consistentie van deze unieke degustatie.
3. Het is duidelijk dat Rayas-wijnen tijd nodig hebben om hun volle expressie vrij te kunnen geven. De Rayas 1998 straalde in jeugdigheid en alle grenachewijnen van Rayas (toch meer dan 20jaar oud) hadden amper kleurverlies. Voor grenache is dit toch vrij uitzonderlijk, omdat deze druif vrij vlug naar een tuilé-textuur evolueert. Dit was met het volledig spectrum van de wijnen van Reynaud amper het geval. De wijn met de meest geëvolueerde expressie in zowel oog als mond was de Vacqueyras 2001. Op deze laatste wijn na, hadden alle wijnen nog potentieel voor jaren. Op dit vlak viel Pignan 2012 enorm op door zijn stevige, jonge en donkere structuur. Een wijn die bijna als kindermoord op de degustatie werd beoordeeld. Eén proever kon echt niet geloven dat deze wijn uit zuiver grenache werd gemaakt.
4. Opmerkelijk was ook dat tafel 1 helemaal niet af ging tegenover het spektakel van tafel 2. Bij het herproeven bleven de Vin de Pays de Vaucluse met fierheid staan, ondanks het feit

- dat ze de complexiteit en de grote finesse niet hebben van Château Rayas. Deze zeer betaalbare wijnen zijn dan ook fantastische prijs/kwaliteits-producten voor op restaurant. Op dit vlak scoorde de Côte du Rhône 2011 van Château des Tours indrukwekkend hoog.
5. Wel werd duidelijk dat de rhônewijnen iets meer getypeerd werden door de 'zoetigheid' van het rijp fruit van de grenachedruif, terwijl de châteuneufwijnen zich meer profileren op de zuur-complexiteit en tanninebalans.
 6. Het respect van Emmanuel Reynaud voor de millésime-diversiteit is opmerkelijk. Wat hij uiteindelijk op tafel tovert in moeilijke wijnjaren is opmerkelijk (zie 2003 en 2008). De vaststelling dat de beste wijnbouwers zich onderscheiden in de moeilijkste jaren, wordt hiermee andermaal bewezen. Wel werd opgemerkt dat de mindere jaren meer gekenmerkt werden door 'kruidigheid', terwijl de grote jaren (ondanks hun leeftijd) zich nog steeds manifesteerde in grote fruitfinesse.
 7. Tijdens de nabespreking werd de aparte plaats van Château Rayas binnen de appellatie Châteauneuf-du-Pape meermaals geduïd. De opmerking dat Emmanuel Reynaud zijn appellatie overstijgt en iets uitzonderlijks maakt met de grenachedruif werd niet alleen met deze degustatie bewezen, maar unaniem gedeeld door de proevers.
 8. Uiteraard ging het ook over de prijs van deze wijnen. De discussie -vergelijkbaar met de discussie rond de economische realiteit van bv. Romanée-Conté- is vrij surrealistisch en moeilijk. Uiteraard zijn de prijzen ontspoord, hoewel bijvoorbeeld de prijzen voor de rhônewijnen zeer haalbaar zijn op het domein (tussen 15 & 30 euro). Maar de markt van vraag en aanbod en de wonderbaarlijke typiciteit van deze wijnen binnen de aoc Châteauneuf-du-Papes duwen deze prijzen onmiddellijk omhoog, vanaf het moment ze in de winkelrekken liggen. Dat de familie Reynaud dit ook een beetje cultiveert is ook geen onschuldige opmerking in deze. Het blijft een avontuur om op het domein maar 1 fles te kunnen kopen. Een combinatie tussen 'pose', topkwaliteit, lage productie en een enorme vraag kan niet anders dat de prijzen 'astronomische' proporties aannemen. De waanzinnige werken van Rothko of Francis Bacon hebben ook een prijs en ook daar geldt dezelfde surrealistische discussies. Grote kunst heeft spijtig genoeg ook een grote prijs. Daarom is zo'n degustatie zo belangrijk om dit te 'delen' met echte liefhebbers en was de 300 euro misschien nominatief veel geld, maar in feit 'peanuts' voor hetgeen wat op tafel stond. Iemand zij uiteindelijk : 'once in a lifetime'!

ED

23/10/2026